

تصفیه‌ی فتوکاتالیستی پساب واقعی پالایشگاه نفت با استفاده از نانو ذرات TiO_2 دوپ شده با نقره و پوشش‌یافته بر سطح بتن

محمد دلنواز * (دانشیار)

محمدامین بسحاق (دانشجوی کارشناسی ارشد)

دانشکده فنی و مهندسی، گروه مهندسی عمران، دانشگاه خوارزمی

مهمشی عمران شریف، تابستان (۱۴۰۵)، دوری ۲، ۳۷، شماره ۱، ۱۲۰۱۰۱۰۱، (پادشاهیت قم)

در این تحقیق حذف و تخریب آلاینده‌های آلبی پساب واقعی پالایشگاه نفت با استفاده از نانوفتوکاتالیست سنتز شده TiO_2/Ag که بر روی صفحات بتی سبک تثبیت شده بود، بررسی شد. مشخصات فتوکاتالیست سنتزی با استفاده از روش‌های پراش سنج اشعه ایکس (XRD)، طیف‌سنجی مادون قرمز - تبدیل فوریه (FT-IR)، میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM) همراه با تحلیل EDX و جذب و واجدب نیتروژن (BET) شناسایی و تحلیل شد. آزمایش فتوکاتالیستی دارای ۳ صفحه بتی سبک بود که نانو ذرات بر روی سطح بتن پوشش می‌یافتد و توسط لامپ UVA با توان ۳۶ وات تابیده می‌شود. بررسی میزان حذف COD تحت تابش خورشید به مدت ۸ ساعت و استفاده از لامپ UV-A برای فتوکاتالیست TiO_2/Ag به ترتیب برابر $51/8$ و $76/3$ درصد به دست آمد. نتایج نشان داد که فتوکاتالیست سنتزی قابلیت مناسبی در تصفیه‌ی فاضلاب واقعی با استفاده از اشعه UV خورشید دارد.

delnavaz@khu.ac.ir
bsh.mohamadamin@gmail.com

واژگان کلیدی: نانوفتوکاتالیست، TiO_2/Ag ، پساب پالایشگاه نفت، تصفیه‌ی فتوکاتالیستی.

۱. مقدمه و تاریخچه‌ی تحقیقات

پساب پالایشگاه نفت یکی از مهم‌ترین آلاینده‌های محیط زیست است. توجه به پساب نفتی پالایشگاه به دلیل این‌که ایران کشور نفتی است و پتانسیل تولید پساب نفتی زیادی دارد، بسیار حائز اهمیت است. پساب پالایشگاه نفت شامل پساب تولید شده از صنایع مرتبط با پالایش نفت خام و تولید سوخت، روغن، گریس و ترکیبات پتروشیمیایی است. با وجود تلاش‌ها برای استفاده از منابع انرژی دیگر به جای سوخت‌های فسیلی، نفت خام همچنان در حال استفاده است. با توجه به تقاضای فرازینده‌ی جهانی برای انرژی، فرازینده‌ی پالایش نفت خام و تولید پساب پالایشگاهی یک موضوع مهم زیست‌محیطی جهانی است.^[۱] حجم زیادی آب در فرازینده‌ی پالایش نفت خام مصرف می‌شود و به تبع آن حجم قابل توجهی پساب تولید می‌شود. این پساب حاوی مقادیر بسیار زیادی از ترکیبات آروماتیک چندحلقه‌ی با سمیت زیاد، پایداری، تجمع زیستی و همچنین ماندگاری طولانی در محیط است و با توجه به این‌که مقاوم به تجزیه‌ی زیستی است، تخریب و حذف کامل این ترکیبات از طریق روش بیولوژیکی مشکل است.^[۲] مهم‌ترین محدودیت فرازینده‌ی تصفیه‌ی بیولوژیکی، عدم اطمینان از قابلیت تکثیر در تمام مقیاس واحدهای تصفیه، به دلیل وابستگی فرازینده

* نویسنده مسئول

تاریخ: دریافت ۲۴، ۱۳۹۹، /۱، /۱۳۹۹، /۲۴، /صلاحیه ۶، ۱۳۹۹، /۷، ۱۳۹۹، /۱۳

DOI:10.24200/J30.2020.55673.2763

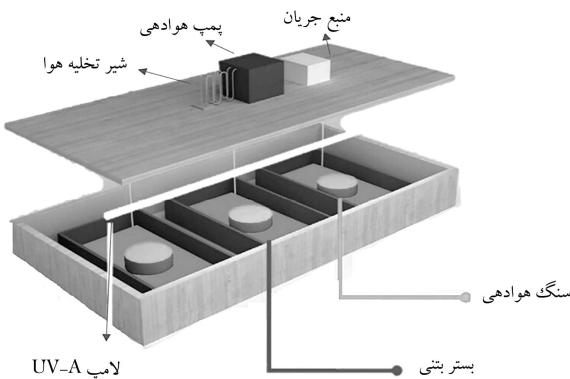
هیدرورکرین نفتی شاخص بود و از طریق واکنشگاه نوری لوله‌بی متشکل از ۱۲ لوله‌ی کوارتزی به هم پیوسته به حجم ۷ لیتر به شکل مارپیچی به همراه یک مخزن Ti_3O_4 ۱۵ لیتری حاوی پساب آلدود شده به همراه ۱۵۰ میلی‌گرم فتوکاتالیست ۱۵ مجهرز به یک پمپ با ظرفیت L/min ۴۰ استفاده کردند. بیشترین شدت تابش w/m^2 ۲۲ با استفاده از دستگاه اندازه‌گیری شدت UV با نام تجاری HD210، ۲، ۲ ثبت شد. نمونه‌گیری برای اندازه‌گیری COD به اندازه‌ی 3 mL Delta Ohm در زمان‌های مختلفی انجام گرفت. بازده حذف فتالین (نماینده‌ی هیدرورکرین‌های چندحلقوی نفت) و دی‌بنزوئیوفین در هر pH و دمای پساب ۲۵ درجه حدود ۹۰٪ در ۶۰ دقیقه و برای پارانیتروفنل (جزء هیدرورکرین‌های موجود در آب ساختاری چاهه‌ای نفت) حدود ۴۰٪ در مدت زمان ۱۸۰ دقیقه بوده است.^[۱۷] طبق مطالعات انجام شده توسط دلنواز و همکاران، بازده حذف فتل با استفاده از بتن پوشش داده شده به وسیله‌ی چسب اپوکسی در حالت دوغایی و در غلظت آلاینده‌ی ورودی معادل 100 mg/l در زمان ماند ۴ ساعت و pH سیستم برابر ۷ در حدود ۲۰٪ بیشتر از بتن پوشش داده شده با چسب ضد آب (با خاصیت آب‌گریزی)

هدف این تحقیق سنتز نانوذرات $TiO_2/Ag-doped$ و بررسی ساختار آن و پوشش دهی این ذرات بر روی سطح بتقی به منظور استفاده در یک فرایند فتوکاتالیستی بوده است. بازده سیستم در شرایط مختلف بهره‌برداری برای تصوفیه‌ی پساب واقعی پالایشگاه نقطی بررسی شد و بازده حذف سیستم در شرایطی که از نور خورشید به جای لامپ UV استفاده شود، نیز بررسی شد.

۲. مواد و روش‌ها

گاہ

واکنشگاه فتوکاتالیستی به ابعاد $75 \times 30 \text{ cm}$ و ارتفاع 17cm شامل ۳ صفحه‌ی بتنی به ابعاد $20 \times 20 \text{ cm}$ سانتیمتر به فواصل 5 cm از جنس بتن سبک بود که نانو ذرات فتوکاتالیست بر روی آن ثبت شد. شکل ۱ طرح وارهای از واکنشگاه را نشان می‌دهد. در راهاندازی واکنشگاه از ۲ لامپ UV-A Black Light شرکت فیلیپس هلند با توان 36 W از طول موج بیشینه به میزان 370 nm نانومتر و طول $6 \text{ S}\text{ان} \text{ی} \text{م} \text{ت} \text{ر} \text{ و } \text{ق} \text{ط} \text{ر} 28 \text{ م} \text{ی} \text{ل} \text{ی} \text{م} \text{ت} \text{ر} \text{ ا} \text{س} \text{ت} \text{ف} \text{ا} \text{د} \text{ه} \text{ش} \text{د} \text{.}$ هواوهای از طریق یک عدد پمپ هواهد مدل SOBO,AP-۵۰ با نزخ هواوهای برای تأمین اکسیرزن محلول به میزان 3 L/min انجام گرفت.

شکل ۱. طرح وارهی واکنشگاه طرح.

به عنوان کاتالیست، بازده عملکردی پایین کوانتوم نوری آن است که از بازنگریک
الکترون - حفره ناشی می‌شود. TiO_2 به دلیل شکاف باندی انرژی زیاد آن در
برابر نور مرئی غیرفعال می‌باشد، به همین دلیل استفاده از آن در مقابل نور خورشید
کارایی بالایی ندارد. یک روش برای حساس‌سازی بیشتر TiO_2 به نور مرئی از طیف
نور خورشید برای به دام انداختن بار تولید شده برای نگهداری الکترون - حفره‌ی
ایجاد شده به صورت مجرما، دوب کردن یون‌های دیگر با TiO_2 است. فعالیت زیاد
فوتوکاتالیستی در صورتی به دست می‌آید که عملکرد انتقال به سطح زیاد شود؛
دوب کردن یک سطح القابی را در شکاف انرژی نیمه رسانا تولید می‌کند. این لایه
اگر در نزدیکی لبه‌ی باندی باشد، می‌تواند با باند همپوشانی داشته باشد و باعث
شکاف باندی شود؛ همچنین اگر در قسمت عمیق شکاف باشد به عنوان مراکز جدید
بازنگری عمل می‌کند. به عبارت دیگر اصلی ترین هدف در دوب کردن، کاهش
فضای خالی با ایجاد یک حالت شکاف درون باندی است که باعث جذب نور
بیشتر شود.^[۱۲-۱۳]

ساین و همکاران با بهره‌گیری از روش فتوکاتالیستی با لامپ UV و فتوکاتالیست TiO_2 به صورت معلق برای حذف آلاینده‌های موجود در پساب پالایشگاه نفت اراک (خروجی واحد انقاد و شناورسازی) با COD برابر 110 mg/l اقدام کردند. ذرات TiO_2 (به فرم $99\% \text{ آناناز}$) به صورت معلق با غلظت بهینه 100 mg/l در دمای 31°C درجه‌ی کلرین و pH برابر ۳ توسط لامپ UV جیوه‌ی غوطه‌ور در درون یک محفظه‌ی کوارتزی تحت تابش تابش 400 وات (طول موج 550 nm) باشد تابش 520 mw/cm^2 مستقر در درون یک محفظه‌ی کوارتزی تحت تابش تابش 4 ساعت بازده حذف بر اساس پارامتر COD در مدت زمان تابش 90% و در مدت زمان 90 دقیقه به میزان 73% بود.^[12] شهرضایی و همکاران نیز برای تصفیه‌ی پساب پالایشگاه UV وات با شدت تابش 520 mw/cm^2 ، که به صورت مستغرق درون لوله‌ی حاوی پساب قرار گرفته است و استفاده از TiO_2 به صورت معلق در پساب با غلظت COD برابر 220 mg/L به بیشینه بازده حذف COD به میزان 83% در شرایط بهینه pH حدود 4 ، غلظت کاتالیست 1 mg/l و دمای پساب 45°C در زمان ماند 120 دقیقه رسیدند.^[13] شوکلا و همکاران تجزیه‌ی فتوکاتالیستی ترکیبات فتلی را که شامل فتل، دی‌کلروفتل و تری‌کلروفتل بود، بررسی کردند. در این تحقیق از دو فتوکاتالیست ZnO و TiO_2 استفاده شده بود. منع تابش 100 mg/l UV و واکنشگاه از نوع معلق به حجم یک لیتر بود. نتایج نشان داد برای غلظت اولیه $25 \text{ میلی‌گرم بر لیتر فتل}$ ، شدت تابش 300 وات و غلظت TiO_2 به میزان 5 mg/l بازده حذف پس از 150 دقیقه برابر 90% می‌شود. با توجه به نتایج واکنش از مرتبه‌ی اول است و سرعت حذف فتل از دو ماده‌ی دیگر در همه‌ی حالات بیشتر است.^[14] آدامز و همکاران برای حذف هیدروکربن‌های نفتی از آب در مقیاس آزمایشگاهی از یک واکنشگاه با فیلم ناکر با صفحات پلیمری تشییت شده با TiO_2 و فلز تیتانیوم استفاده کردند. لامپ UV به توان 50 وات در بالای صفحه‌ی تشییت شده قرار گرفت. این صفحه بر روی یک کانال با شیب قابل تنظیم قرار گرفت. صفحات در محلول سوپاپسیون 50 ml با مقدار 250 mg/l میلی‌گرم فتوکاتالیست به مدت 10 دقیقه هم‌زده شدند. بازده حذف تحت زاویه‌ی 15° درجه بعد از مدت 15 دقیقه به 60% رسید. با افزودن هوا بازده حذف به 40% و با افزودن آب اکسیژن به 80% در مدت زمان 125 دقیقه رسید.^[15] وارکاس و همکاران در زمینه‌ی حذف هیدروکربن‌های نفتی با روش فتوکاتالیستی خورشیدی یک واکنشگاه نوری لوله‌ی بیوسته در مقیاس نیمه‌صنعتی را راه‌اندازی کردند. آنها برای حذف هیدروکربن‌های نفتی از جند نمونه پساب سنتزی که هر کدام دارای یک

جدول ۱. ویژگی‌های پساب نفتی پالایشگاه.

ریگ	مایل به زرد
کدروت (NTU)	۴۸
حالت فیزیکی	مایع
بوی نافذ مواد نفتی	بو
چگالی (gr/cm^3)	۰,۸۳۲
PH	۷
(mg/l) COD	۱۵۰
(mg/l) UBOD	۳۷۲۵
(mg/l) TSS	۱۱۵
(mg/l) VSS	۲۸

فلوکه شده برای ایجاد یک سوسپانسیون همگن قلر داده شد. در ادامه پس از مالیدن امولسیون چسب بر سطح صفحات بتی سوسپانسیون همگن به مدت ۳۰ دقیقه روی سطح بتن ریخته شد و در دمای محیط به مدت ۷۲ ساعت تا تبخر کامل آب اضافی از سطح بتن قرار داده شد.

۵.۲. مشخصات پساب واقعی پالایشگاه

پساب یکی از پالایشگاه‌های نفت غرب ایران بعد از مرحله‌ی روغن‌گیری تهیه شد. با توجه به ساخت تجزیه‌پذیر بودن فاضلاب مورد استفاده در این تحقیق، هدف اصلی کاهش بارآلی ناشی از هیدروکربن‌های نفتی بوده است که به صورت محلول در فاضلاب وجود داشتند. شایان ذکر است که به فاضلاب فرصت نهشین شدن مواد معلق داده شد و سپس مواد آلی محلول آن به عنوان فاضلاب ورودی در فرایند فتوکاتالیستی مورد استفاده قرار گرفت. خصوصیات فیزیکی و شیمیایی پساب با استفاده از روش‌های استاندارد برای بررسی مقدار ترکیبات فاضلاب مطابق استاندارد اندازه‌گیری آزمایش‌های آب و فاضلاب تعیین شد. ویژگی‌های پساب نفتی پالایشگاه در جدول ۱ ارائه شده است.

۶. تحلیل نمونه‌ها

برای تعیین بازده واکنشگاه فتوکاتالیستی آزمایش‌های COD مطابق روش B ۵۲۰ بر اساس استاندارد آزمایش‌های آب و فاضلاب در دستگاه Hach واکنشگاه Amerika مدل DRB ۲۰۰ و اندازه‌گیری COD توسط اسپکتروفوتومتر Hach مدل DR ۳۹۰ انجام شد. با توجه به این‌که در نمونه‌ی مورد آزمایش امکان حضور نانوذرات وجود داشت، همه‌ی نمونه‌ها به مدت ۱۵ دقیقه با دور ۲۵۰ rpm در دستگاه سانتریفیوز قرار داده شدند. عده‌های گزارش شده برای حذف COD میانگین دو داده‌ی تجربی در محیط آزمایشگاهی است، که در صورت مشاهده‌ی اختلاف بیش‌تر از ۴٪ برای هر زوج، آزمایش COD مجدداً انجام شد.

۳. نتایج و بحث

۳.۱. شناسایی فتوکاتالیست‌های سنتز شده

تصویربرداری از نانوذره‌ی TiO_2 ، نانو ذرهی سنتز شده‌ی TiO_2/Ag به کمک آزمایش SEM و تحلیل EDS توسط دستگاه میکروسکوپ روبشی الکترونی SEM مدل Quanta ۲۰۰ FEI ساخت آمریکا برای مشاهده‌ی کیفیت نانوذرات

۲.۲. سنتز نانوفتوکاتالیست TiO_2/Ag

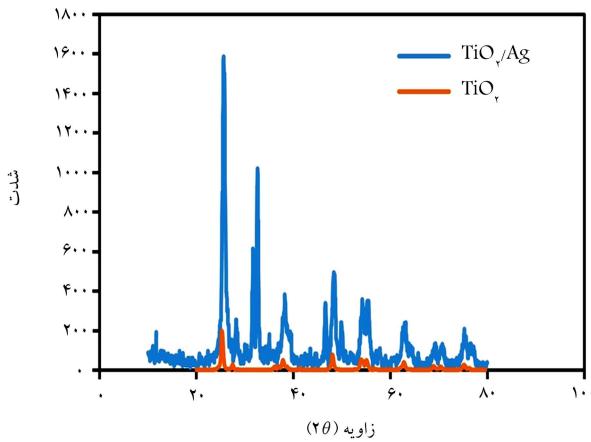
در این تحقیق از نانوذره‌ی TiO_2 با درجه‌ی خلوص ۹۹,۹٪ مشکل از دو فاز با نسبت ۷۸,۸٪ فاز آناتار و ۲۱,۲٪ فاز روتایل، متوسط اندازه‌ی ذرات ۲۰ nm و سطح مخصوص m^2/gr ۱۵۰ با نام تجاری Degussa P-۲۵ ساخت شرکت Merck استفاده شد. TiO_2 به روش ترسیب شیمیایی با نیترات نقره تثبیت شد. ابتدا ۳۰ گرم از TiO_2 داخل بشر ۲۰ میلی‌لیتری ریخته شد و مقدار ۳۰ میلی‌لیتر آب مقطر دوبار تقطیر شده به آن اضافه شد و به مدت ۲۰ دقیقه با استفاده از همزن مغناطیسی هم زده شد. مقدار ۱۰ گرم نیترات نقره به آن محلول اضافه و به مدت ۲۰ دقیقه داخل دستگاه همزن به طور کامل محلول شد. سپس محلول هیدروکسید سدیم، به صورت قطره قطره به عنوان عامل رسوب دهنده به محلول افزوده شد. به منظور کنترل سرعت هسته‌زنی و دست‌یابی به اندازه‌ی کوچکتر ذرات، واکنش در محیط بازی با pH=۱۲ انجام شد. آزمایش در دمای محیط و با هم‌زدن متالی به وسیله‌ی همزن مغناطیسی صورت گرفت. رسوب حاصل پس از شستشو با آب دوبار تقطیر شده و اتانول، در دمای $100^\circ C$ خشک شد. برای بررسی اثر دمای رشد بر ذرات تهیه شده، افزودن فاکتور رسوب دهنده در دماهای مختلف، ۴۰ و ۶۰ درجه‌ی سانتی‌گراد نیز انجام شد. به این منظور ابتدا بشر حاوی نانو ذرات TiO_2 و نیترات نقره در حمام سیرکولاژین قرار گرفت و پس از رسیدن دمای حمام به مقدار مورد نظر، دما ثابت نگه داشته شد و هیدروکسید سدیم به صورت قطره قطره به محلول افزوده شد. در نهایت به منظور تشکیل فاز نمونه‌های خشک شده، مرحله‌ی کاوخه‌سازی و آسیاب کردن در دماهای مختلف به مدت ۴ ساعت انجام شد. آهنگ افزایش و کاهش دمای $5^\circ C/min$ انتخاب شد.

۳.۲. بستر تثبیت فتوکاتالیست

بستر بتی برای تثبیت نانو ذرات ترکیبی از سیمان تیپ پنچ ($500 kg/m^3$)، آب شرب ($250 kg/m^3$)، ماسه ($100 kg/m^3$) و پوکه‌ی معدنی پومیس به عنوان مصالح درشت‌دانه ($1000 kg/m^3$) در ساخت بتن سبک بود. در این تحقیق برای ساخت صفحات بتی مورد نیاز از روش ساخت بتن پیش‌آکنده بر اساس طرح اختلال استاندارد ASTM C ۹۳۸ استفاده شد. با توجه به این‌که مقاومت فشاری بتن در پوشش‌دهی مهم نیست و فقط پارامترهای سطحی بتن مانند تخلخل است که نقش اصلی را در پوشش‌دهی نانو ذرات ایفا می‌کند، از این‌رو ابتدا قالب بتن با مصالح درشت‌دانه‌ی پوکه‌ی معدنی پر شد. سپس دوغاب ماسه‌ی سیمان به آن تربیق شد تا بتن حاصل شود. تخلخل نمونه‌ی بتی از روش اشباع نمونه و نفوذ آب و اختلاف وزن آن با نمونه‌ی خشک بر اساس استاندارد ASTM D ۲۰۶۳ به میزان ۲۰ درصد به دست آمد.

۴.۲. پوشش‌دهی نانو ذرات بر بستر بتن

برای تثبیت نانو ذرات بر بستر بتن با استفاده از روش دوغابی ابتدا محلول امولسیون از طریق اختلاط ۱۰۰ میلی‌لیتر چسب بتن اپوکسی سه جزئی EP شرکت شیمی ساختمان با ۱۰۰۰ میلی‌لیتر آب مقطر به مدت ۵ دقیقه و هم زدن آن تهیه شد. سپس امولسیون چسب بر سطح بتن با یک برس به ضخامت ۵ میلی‌متر مالیده شد. در ادامه سوسپانسیون نانوذرات در محلول آب مقطر - اتانول (با نسبت حجمی ۲۰ درصد) تهیه و به مدت ۱۰ دقیقه در دمای محیط با دور بالا هم زده شد. سوسپانسیون در حمام اولتراسونیک به مدت ۲۰ دقیقه برای جدا شدن نانو ذرات

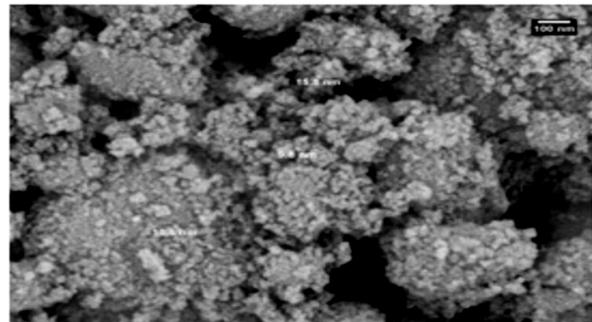

شکل ۳. مقایسه‌ی الگوی XRD، TiO_2/Ag و TiO_2 .

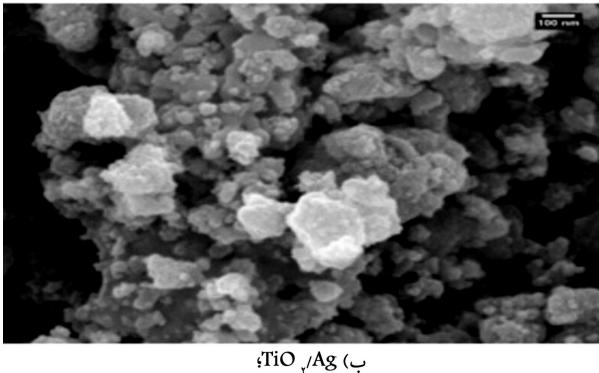
آناتاز حدود $25/37^\circ$ قرار دارد و از طرفی دیگر موقعیت پیک مشخصه برای ذرات نقره حدود 64° ، $48/65^\circ$ ، $48/47^\circ = 2\theta = 38/47^\circ$ است که این نیز به نوبه‌ی خود با بازتاب‌های پرلاگ مرسوم از مکعب‌های مرکزی نقره هم‌ساخت است. با توجه به مشخص بودن پیک‌های فاز آناتاز TiO_2 در فتوکاتالیست سنتزی، می‌توان وجود نقره را در این ساختار اثبات نمود. برای بررسی XRD حاوی ترکیبات TiO_2 و اکسیدنقره، این ترکیبات با ترکیبات استاندارد موجود در منابع مطابقت داده شد و نشان‌دهنده‌ی سنتز موفق این نانوکامپوزیت بود.

برای بررسی تخلخل‌سنگی فتوکاتالیست از تحلیل BET توسط دستگاه با مدل Belsorp M¹⁰ کسور زبان برای اثبات پرشدن فضای خالی (خلل و فرج) درون ساختار با استفاده از Ag استفاده شد. نتایج حاصل از بررسی TiO_2 و TiO_2/Ag به وسیله‌ی روش جذب و واجدب نیتروژن در شکل ۴ آمده است. با مقایسه‌ی هم دماهای جذب فتوکاتالیست و TiO_2/Ag سنتزی به خوبی مشخص است که شبیه متحنی جذب نسبتاً افزایش یافته است و بر عرض حلقه افزوده شده است. این موضوع بیان‌گر کاهش فضای حفره‌های میکرو است. وقتی TiO_2/Ag سنتز شد، منجر به تشکیل مزوحفره شد و هم‌دمای هیسترزیس را نشان داد. برای بررسی پراکندگی حفره‌ها از روش BJH استفاده شد. در نمودار BJH که در شکل ۴ ب نشان داده است، توزیع فراوانی حفره‌ها در TiO_2 قابل بررسی است، که در آن تعداد فراوانی حفره‌ها برای است با $r_{peak} = 1/42 nm$ طبق نتایج تحلیل BET شکل ۴ - ج، مساحت ویژه‌ی TiO_2 معادل $142,36 g/m^3$ به دست آمد. همچنین میانگین قطر حفره‌های آن $20,841 nm$ و حجم کل حفره‌های آن به ازای گرم نمونه‌ی معادل $21,0 g/cm^3$ بود. مساحت سطح ویژه و میانگین قطر حفره‌های TiO_2/Ag به ترتیب $15,621 nm$ ، $221,146 g/m^3$ و $14,2 nm$ به دست آمد و این بیان‌گر سنتز موفقیت‌آمیز نانوکامپوزیت، به دلیل افزایش مساحت سطحی و نیز کاهش میزان حفره‌ها بود. با توجه به نتایج تحلیل BET، مساحت سطح ویژه‌ی فتوکاتالیست TiO_2 کمتر از مساحت سطح ویژه‌ی فتوکاتالیست سنتز شده است و نشان‌دهنده‌ی سنتز موفق نانومواد بود.

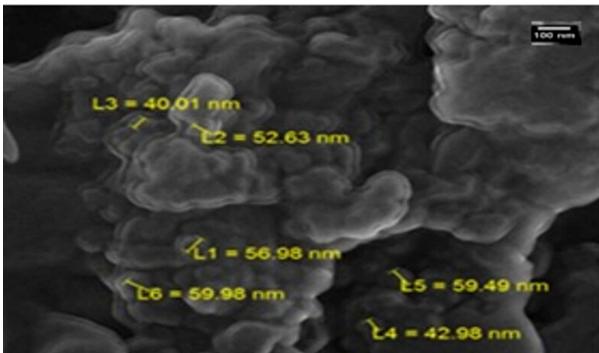
تحلیل طیف‌بینی مادون قرمز - تبدیل فوریه FT-IR برای شناسایی نوع پیوندهای موجود در یک ترکیب، بررسی ساختار و حصول اطمینان از نوع Perkin elmer, Spectrom¹⁰⁰ نانوفتوکاتالیست سنتز شده توسط دستگاه M کشور آمریکا انجام شد که نتایج آن در شکل ۵ نشان داده شده است. دستگاه طیف‌سنجی مورد استفاده ارتعاشات در محدوده‌ی طول موج cm^{-1} $4000-400$ را اندازه‌گیری کرده است. طبق نتایج به دست آمده برای TiO_2

الف) TiO_2

ب) TiO_2/Ag

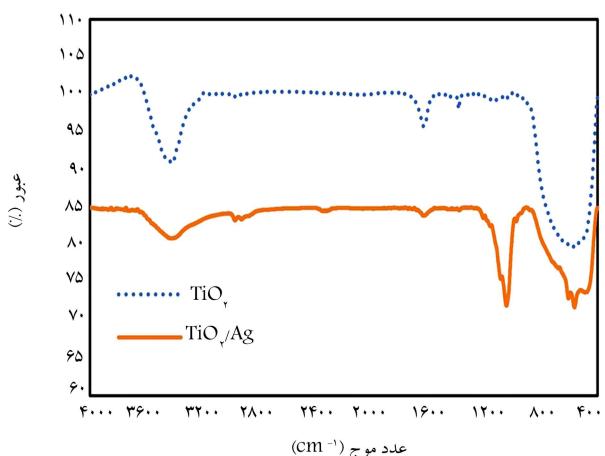

ج) FE-SEM برای نانو کامپوزیت Ag/TiO_2 بر بستر بتونی.

شکل ۲. تصویربرداری SEM و EDS.

فتوکاتالیست مطابق شکل ۲ - الف و ب انجام شد. همان طور که ملاحظه می‌شود، میانگین اندازه‌ی نانوذرات TiO_2 و Ag/TiO_2 به ترتیب $13,8$ و $26,8$ نانومتر است. نتایج تصویربرداری با استفاده از میکروسکوپ الکترونی روشنی نشر میدانی (FE-SEM) پس از پوشش نانوذرات بر سطح بن در شکل ۲ - ج نشان داده شده است. با توجه به تحلیل، همان طور که ملاحظه می‌شود یک لایه‌ی نسبتاً یکنواخت از نانوذرات به ابعاد میانگین حدود 52 نانومتر از نانوترکیب TiO_2/Ag بر روی سطح بن به درستی پوشش یافته است. اگرچه پوشش یکنواخت در سطح تشکیل شده است، امکان بودن محل‌هایی بدون پوشش در نزدیکی دیواره‌های واکنشگاه وجود دارد.

برای بررسی ساختار کربستالی نانوکامپوزیت TiO_2/Ag از تحلیل پراش اشعه‌ی ایکس (XRD) مدل PW¹⁷³⁰ شرکت فیلیپس هلند استفاده شد که نتایج آن در شکل ۳ نشان داده شده است. بررسی ساختاری XRD و مقایسه‌ی آن با الگوهای استاندارد، بیان‌گر آن است که فاز TiO_2/Ag با خلوص بالا و بدون تداخل فازی سنتز شده است. با بررسی نتایج تحلیل، میزان پیک مشخصه‌ی 2θ برای TiO_2 فاز

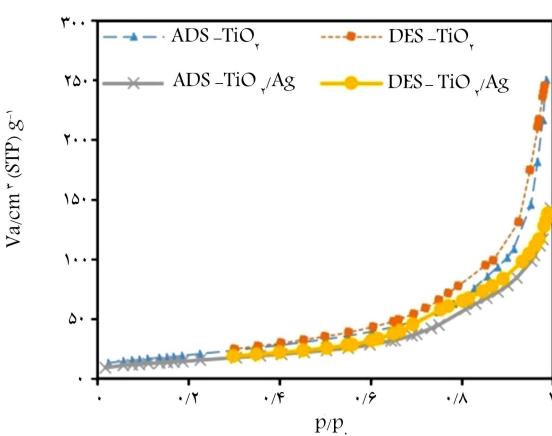

شکل ۵. طیف مادون قرمز TiO_2/Ag و TiO_2

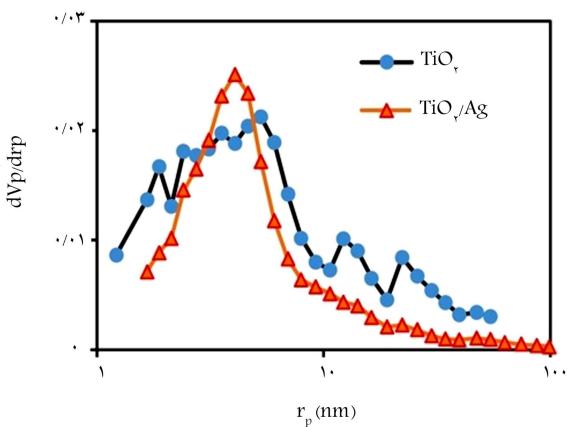
شده است. یک مشخص در $1042,62\text{ cm}^{-1}$ به ($C_7H_7Ag - O_2 - Ti$) نسبت داده می‌شود. همان طور که در بررسی نتایج حاصل از روش-FT-IR مشاهده می‌شود، اغلب پیک‌های مهم ثبت شده‌ی قابل انتظار در طیف حاصل از FT-IR مشاهده می‌شود. نتایج حاصل از روش FT-IR ثابت می‌کند که پیوند بین TiO_2 با Ag، برای تشکیل یک نانو ترکیب حاصل شده است.

ارزیابی کلی از فتوکاتالیست سنتز شده مؤید آن است که تحلیل‌های مختلف سنتز TiO_2/Ag را اثبات کرده است. از طرف دیگر خواص فتوکاتالیستی به دلیل کاهش شکاف انرژی ارتقا یافته است که نتایج آزمایش‌های صورت گرفته بر روی پساب واقعی که در ادامه آمده است، نیز این موضوع را تأیید می‌کند.

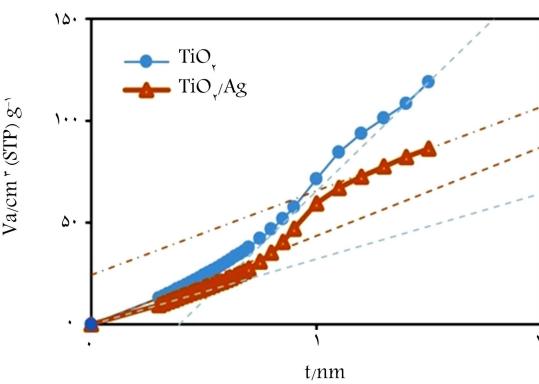
۲.۳. راهاندازی اولیه‌ی واکنشگاه بدون عناصر فرایند فتوکاتالیستی
وجود سه فاکتور اکساینده، فتوکاتالیست و نور باشد مشخص برای انجام فرایند فتوکاتالیستی نیاز است. از این رو، در اولین مرحله‌ی تحقیق تأثیر هر یک از این پارامترها به صورت مستقل و بدون حضور هم زمان فاکتور فرایند، برای تصفیه‌ی پساب بالایشگاهی بررسی شد. در مرحله‌ی اول سیستم در حالت با بتن ثبیت شده با نانو ذرات و بدون نور خورشید و بدون لامپ UV راهاندازی شد تا اجازه داده شود جذب-واجدب نانو ذرات ثبیت شده بر سطح بتن به تعادل برسد. برای این منظور از پساب در شرایط فقط حضور UV، فقط هوادهی، سطح بتنی بدون پوشش نانو ذرات و فقط تابش نور خورشید بررسی شد تا میزان جذب و فراریت ترکیبات آلی پساب تعیین شود. نتایج مربوط به این شرایط راهاندازی در شکل ۶ ارائه شده است. با توجه به این که سه فاکتور اصلی فرایند فتوکاتالیستی به طور همزمان در سیستم وجود ندارد، بازده سیستم بسیار پایین است و در بهترین شرایط و استفاده از بتن، هوادهی و لامپ UV با توان ۳۶ وات بعد از ۲۴ ساعت بیشتر از ۵ درصد بازده حاصل نشده است. از طرفی دیگر آزمایش تعیین بازده حذف با فقط هوادهی برای تعیین میزان فراریت ترکیبات آلی از سیستم انجام شد. در این حالت میزان حذف بعد از ۲۴ ساعت در حدود ۳ درصد است. اولین راهاندازی سیستم فقط با صفحات بتنی در تاریکی برای تعیین میزان جذب هیدروکربن‌های نفتی توسعه بستر بتنی انجام گرفت و در مدت ۴۸ ساعت از راهاندازی سیستم بیشترین بازده حذف حدود ۱/۵ درصد بود. این میزان جذب به طور عمدۀ مربوط به بتن و احتمالاً مقدار کمی مربوط به جداره‌های شیشه بود. از طرفی چون بتن به عنوان یک جاذب

الف) جذب-واجدب نیتروژن؛

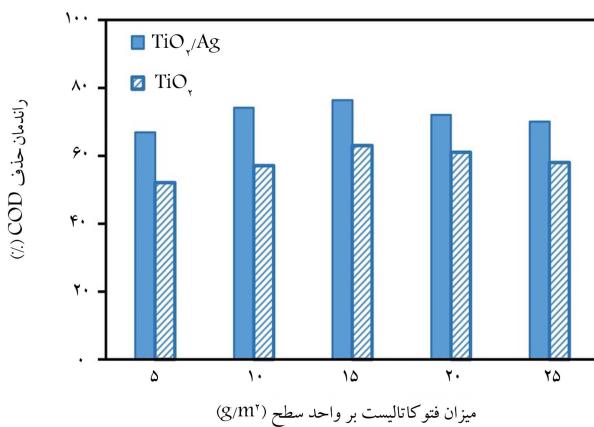
ب) منحنی BJH برای دستیابی به میزان میکرو حفره‌های؛

ج) منحنی T_Plot برای شناسایی ساختار BET.

شکل ۶. بررسی تخلخل سنجی فتوکاتالیست با آنالیز BET

پیک‌های IR در مناطق $538,82\text{ cm}^{-1}$ و بازه‌ی $1030,420-450,08\text{ cm}^{-1}$ مشخصه‌ی حالت‌های متفاوت (به ارتعاشات کشنشی متفاوت و نامتفاوت) T-(T-O) و O (Fe) در شبکه‌ی فتوکاتالیست است. همچنین پیک ارتعاشی حاصل از O و O (Al) (Al-T-O, Ti-T-O) نامتفاوت خمی در $1384,13\text{ cm}^{-1}$ ، ارتعاشات گروه C_2Al_4 در پیک $564,40\text{ cm}^{-1}$ و H_2O - Al در پیک $1636,59\text{ cm}^{-1}$ دیده می‌شوند. بعد از نشاندن TiO_2 و Ag در ساختار یکدیگر، شدت پیک به $1415,53\text{ cm}^{-1}$ کاهش یافت. این امر بیان‌گر آن است که مقدار قابل توجهی از پیوند O-H در ساختار TiO_2 تخریب شده و Ag جایگزین آن

شکل ۸. تأثیر میزان فتوکاتالیست بر بازده حذف COD.

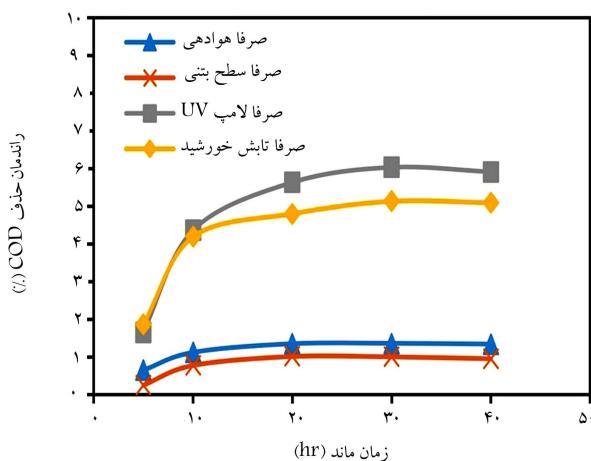
فتوکاتالیست است؛ زیرا در این محدوده سطوح ماده‌ی آلاینده و فتوکاتالیست دارای بارهای غیرنامنعادن که باعث جذب ذرات آلاینده به فتوکاتالیست می‌شود.^[۱۷] نقطه‌ی بی‌باری الکتریکی TiO_2 در pH حدود ۶، ۲۵ است و در pH پایین‌تر از این مقدار حفره‌های مثبت گوشه‌های غالب اکسیداسیون هستند؛ درحالی‌که رادیکال‌های هیدروکسیل در pH خنثی و بالاتر بیشتر بوده است و از طرفی دیگر وقتی با نقره تشکیل نانوکامپوزیت می‌دهد، تأثیر pH در حالت اسیدی بیشتر نمایان می‌شود.^[۱۸] با توجه به این‌که غالب هیدروکربن‌های نفتی در آب یونیزه نمی‌شوند و فقط ترکیبات قطبی مانند الكل، اسیدهای آلی و از این قبیل موارد که دارای آنیون هیدروکسیل هستند، یونیزه می‌شوند، در شرایط محیط اسیدی، گروه‌های دارای بار منفی جذب فتوکاتالیست می‌شوند و نرخ بازده حذف بیشتر می‌شود.^[۱۹] نکته‌ی قابل توجه دیگر آن است که چسب اپوکسی مورد استفاده در این تحقیق، دارای پایداری شیمیایی در شرایط اسیدی و بازی بود و هیچ گوشه ازرات سوئی بر نانوذرات تشییش شده بر بسترنمایی نداشت. مقدار pH بعد از واکنش نیز تغییر محسوسی نسبت به pH در ابتدای واکنش نداشت و تغییرات آن در محدوده 3 ± 0.3 بود.

۲.۳.۲. تأثیر نوع و میزان فتوکاتالیست

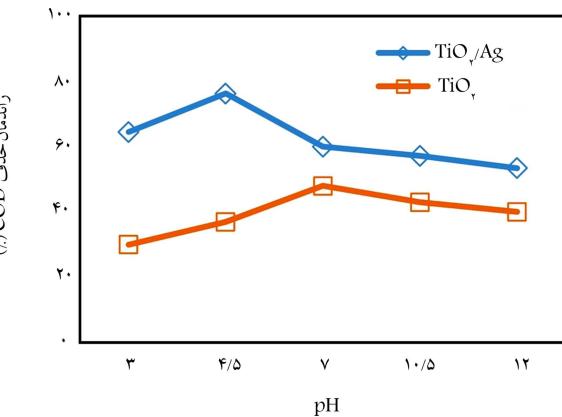
برای سنجش تأثیر میزان فتوکاتالیست TiO_2 در بازده سیستم، صفحات بتنی با بارگذاری جرمی در واحد سطح به میزان ۵، ۱۰، ۱۵ و ۲۵ گرم بر مترمربع در pH حدود ۴/۵ و شدت تابش بالامپ ۳۶ وات و COD ورودی 4150 mg/L بررسی شد. مطابق شکل ۸ بیشترین بازده در بارگذاری جرمی TiO_2/Ag به داشت. میزان 15 gr/m^2 حاصل شد و این مقدار به عنوان درصد بهینه انتخاب شد. با افزایش نرخ بارگذاری یا به عبارتی جرم فتوکاتالیست، نرخ بازده حذف به صورت تقریباً خطی افزایش یافت تا در حد 15 gr/m^2 به بیشترین مقدار خود رسید. اما با افزایش مقدار جرمی فتوکاتالیست به 20 gr/m^2 تغییر محسوسی مشاهده نشد. ضمناً با توجه به عدم اختلاف قابل توجه بین بارگذاری جرمی در واحد سطح به میزان 10 gr/m^2 و 15 gr/m^2 و با توجه به هزینه‌ی فتوکاتالیست‌ها مقدار 10 gr/m^2 به عنوان مقدار بهینه انتخاب شد. نتایج نشان می‌دهد با افزایش جرم فتوکاتالیست در واحد سطح بیشتر از مقدار بهینه‌ی به دست آمده، چسبیدگی نانوذرات به یکدیگر (فلوکه شدن) روی می‌دهد که منجر به کاهش تعداد مکان‌های فعال در دسترس در سطح کاتالیست و همچنین پراش نور در نهایت کاهش بازده شده است.^[۱۸]

۲.۳.۳. تأثیر نوع منع تابش

بازده واکنشگاه فتوکاتالیستی با لامپ UV-A و تحت تابش نور خورشید در بارگذاری جرمی فتوکاتالیست در واحد سطح به میزان 10 گرم بر مترمربع در pH حدود

شکل ۶. نتایج آزمایش‌های شاهد.

شکل ۷. تأثیر pH در بازده حذف COD.

آلی شناخته نمی‌شود، می‌توان گفت که جذب تأثیر چندانی بر بازده نداشته است. در مرحله‌ی بعد، راهاندازی سیستم با صفحات بتنی تثبیت شده با TiO_2/Ag بدون حضور لامپ برای تعیین میزان جذب بر نانوکاتالیست تثبیت شده انجام گرفت و این بار بازده حذف در مدت ۴۸ ساعت حدود ۹٪ بود. این مقدار حذف در همان ساعات اولیه بود؛ زیرا عمدۀ فرایند جذب در چند ساعت اول فرایند انجام گرفت.

۳. بررسی عوامل مؤثر بر سیستم فتوکاتالیستی

عوامل لازم برای شروع واکنش‌های فتوکاتالیستی راهاندازی شد و به بررسی تأثیر عوامل مورد نظر بر بازده سیستم پرداخته شد.

۳.۱. تأثیر pH

برای تعیین تأثیر pH در فرایند فتوکاتالیستی، pH در محدوده ۳ تا ۱۲ بررسی شد. مطابق شکل ۷ بیشترین بازده سیستم در pH $4/5$ حاصل شد و در pH های پایین‌تر بازده کمتر از این مقدار بود. خصوصیات ماده‌ی آلاینده و فتوکاتالیست در تعیین pH بهینه در فرایند‌های فتوکاتالیستی مؤثر است. مواد آلاینده در محیط‌های آبی متفاوت دارای بار الکتریکی مختلفی هستند که این بار الکتریکی به نقطه‌ی بی‌باری الکتریکی (pH_{zpc}) هر ماده‌ی وابسته است. سطح مواد در pH پایین‌تر از این نقطه، دارای بار الکتریکی مثبت و در pH بالاتر دارای بار الکتریکی منفی هستند.^[۱۲] بیشترین بازده حذف در محدوده pH بین pH_{zpc} ماده‌ی آلاینده و

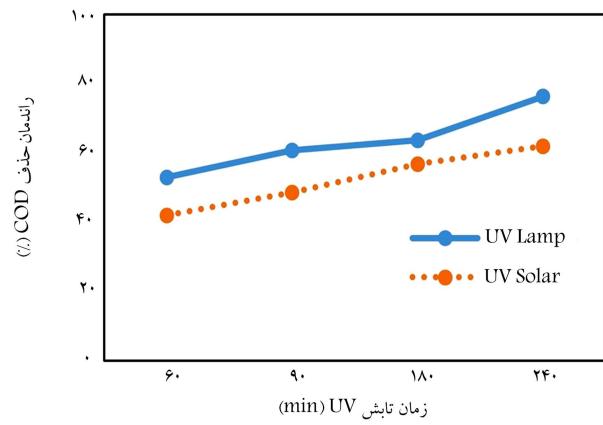
جدول ۲. نتایج سایر محققان در استفاده از فرایند فتوکاتالیستی برای حذف هیدروکربن‌های نفتی از پساب آلوود.

مرجع	بازده	زمان تابش (min)	منعنی (W)	اولیه (mg/l)	غلظت	
					تابش/توان	نمونه
[۲۰]	% ۹۰ COD	۱۲۰	خورشید	۱۰۰	پساب سنتزی	
[۱۷]	% ۹۰ TOC	۶۰	خورشید	۱۰۰	پساب سنتزی	
[۱۲]	% ۹۰ COD	۱۲۰	لامپ UV	۲۲۰	پساب پالایشگاه	
[۲۲]	% ۱۰۰ TPH	۱۵	خورشید	۱۰۰	آب زیرزمینی آلووده	
[۲۳]	% ۹۰ TOC	۷ روز	خورشید	۱۵۰	آب آلووده دریا	
[۱۲]	% ۹۰ COD	۲۴۰	۴۰۰, UV	۱۸۰	پساب پالایشگاه	
[۲]	% ۱۰ TPH	۲۰۰	UV	۷۶	پساب سنتزی	
[۲۳]	% ۷۱ TPH	۲۰۰	لامپ UV / ۷۵۰ لوكس	۷۶	پساب سنتزی	
تحقيق حاضر		۲۴۰	لامپ UV	۴۱۵	پساب پالایشگاه	
تحقيق حاضر		۲۴۰	خورشید	۴۱۵	پساب پالایشگاه	

در این رابطه I_s و I_I به ترتیب شدت تابش اندازه‌گیری شده در داخل و خارج واکنشگاه نوری است. متوسط ضریب عبور نور از پوشش واکنشگاه است که مقدار آن برای نور UV-A و مرئی خورشید، طی راهاندازی یک روزه‌ی سیستم در بهار از ساعت ۹ صبح تا ۵ بعدازظهر به مدت ۸ ساعت به طور متوسط معادل ۵ ساعت تابش لامپ UV با شدت تابش ثابت 30 w/m^2 بود. همان طور که در شکل ۹ ملاحظه می‌شود، بازده سیستم در حالت تابش با لامپ در مقایسه با تابش با نور خورشید از $76/3$ به $4/1$ درصد کاهش یافت. نتایج بازده حذف برای این بررسی بیان‌گر موفقیت نانوکامپوزیت TiO_2/Ag در جذب مرئی نور خورشید بود. ضمن این‌که در این حالت از هیچ‌گونه اکستنده‌ی جانبی در فرایند استفاده نشد. نتایج نشان داد طی سه بار تکرار آزمایش در مدت زمان ۲۴۰ دقیقه، بازده حذف در شرایطی که از TiO_2/Ag استفاده شود، حدود ۴۵ درصد در شرایط نور مرئی خورشید و ۲۵ درصد در شرایط استفاده از لامپ UV نسبت به فتوکاتالیست تجاری TiO_2 بیشتر است. دلیل اصلی این فاکتور نیز کاهش شکاف انزی بود که ترتیب در حالت استفاده از نور خورشید و لامپ UV بود. به دلیل شکاف باندی انزی زیاد آن در برابر نور مرئی غیرفعال می‌ماند، به همین دلیل استفاده از آن در مقابل نور خورشید کارایی بالایی ندارد.^[۲۰]

۴.۳. سازوکار تجزیه‌ی فرایند

برای تعیین دقیق ترکیبات میانی تولیدی در طول فرایند سازوکار تجزیه‌ی هیدروکربن‌های نفتی موجود در پساب آلووده، آزمایش GC-Mass در شرایط بهینه بر روی نمونه‌ی پساب اولیه و تصفیه شده انجام گرفت. با توجه به مقادیر طیف‌های آزمایش، پیک‌های محسوسی از ترکیبات ساختار در واکنشگاه فتوکاتالیستی حذف شده است. طبق تحلیل نتایج به دست آمده از داده‌های Mass GC-Mass، حذف ترکیبات آلی و پیوندهای مولکولی میانی صورت گرفته و به عبارتی بخش ترکیبات آروماتیک حذف شده است و در مقابل به دلیل تنوع ترکیبات موجود در پساب‌های نفتی، حذف اسیدهای چرب و ترکیبات آلیفاتیک به دلیل ساختار قوی و پیچیده‌تر، به میزان کمتری صورت گرفته است. در این راستا طی فرایند ساده‌سازی و تخریب در

شکل ۹. مقایسه‌ی بازده سیستم با UV خورشید و لامپ UV-A.

۴/۵ COD ورودی/L 4150 mg/l شد که نتایج آن در شکل ۹ ارائه شده است. برای این منظور از نور مأمور بنفس با استفاده از لامپ UV-A به عنوان منبع تابش مصنوعی و در حالت دیگر از منبع طبیعی خورشید در طی ساعات و روزهای مشخص استفاده شد. بیشینه پرتو افکنی لامپ UV-A در طول موج معادل 365 nm بود که شدت تابش لامپ به میزان 520 mw/cm^2 تعیین شد. در ادامه برای استفاده از خاصیت تصفیه به کمک نور خورشید، واکنشگاه در محوطه‌ی باز دانشگاه خوارزمی در مرکز شهر تهران و ارتفاع از سطح دریا 1800 m مستقر شد. شدت تابش متوسط در یک روز بهاری به میزان متوسط $18/26\text{ w/m}^2$ تعیین شد. برای نرمال کردن تغییرات شدت تابش در طول زمان راهاندازی واکنشگاه نوری از زمان تابش معادل استفاده شد. با توجه به این‌که مقدار تابش در بیرون و درون واکنشگاه در حالت استفاده از نور خورشید، به واسطه‌ی وجود پوشش شیشه‌یی در واکنشگاه متفاوت بود، بنابراین میزان درصد عبوری نور مطابق رابطه‌ی ۱ تعیین شد.

$$T = \frac{I_s}{I_I} \quad (1)$$

- موفقیت‌آمیز کریستال‌های Ag در ساختار نانوکامپوزیت است. نتایج BET نشان داد که وقتی TiO_2/Ag سنتز می‌شود، حفره‌ها به مزوحفه تبدیل شدند.
- بررسی تأثیر pH در بازده سیستم در محدوده‌ی ۳ تا ۱۲ نشان داد که در pH حدود ۴/۵ بازده حذف به بالاترین میزان خود رسید.
 - تأثیر بارگذاری جرمی نانوذرات TiO_2/Ag بر روی صفحات بتنی نشان داد که بیشترین بازده حذف در بارگذاری جرمی TiO_2/Ag به میزان $15 gr/m^2$ است.
 - طی سه بار تکرار آزمایش در مدت زمان ۲۴۰ دقیقه، بازده حذف در شرایطی که از TiO_2/Ag استفاده شود، حدود ۴۵ درصد در شرایط نور مرئی خورشید و ۲۵ درصد در شرایط استفاده از لامپ UV نسبت به فتوکاتالیست تجاری TiO_2 بیشتر است.
 - مقایسه‌ی نتایج این تحقیق با تحقیقات مشابه در جدول ۲ ارائه شده است.

۴. نتیجه‌گیری

خلاصه‌ی نتایج حاصل از این تحقیق به شرح زیر است:

- نتایج آزمایش SEM پوشش نسبتاً یکنواخت نانوذرات TiO_2/Ag بر سطح بتن سبک را نشان داد. الگوی XRD فتوکاتالیست سنتز شده، نشان‌دهنده‌ی سنتز

(References) منابع

- Garoma T., Gurol, M.D., Osibodu, O. and et al. "Treatment of groundwater contaminated with gasoline components by an ozone/UV process", *Chemosphere*, **735**, pp. 825-831 (2008).
- Ghasemi Z., Younesi, H. and Zinatizadeh, A.A. "Kinetics and thermodynamics of photocatalytic degradation of organic pollutants in petroleum refinery wastewater over nano-TiO₂ supported on Fe-ZSM-5", *Journal of the Taiwan Institute of Chemical Engineers*, **65**, pp. 357-366 (2016).
- Ghidossi R., Veyret, D., Scotto, J.L. and Moulin, L. "Ferry oily wastewater treatment", *Separation and Purification Technology*, **643**, pp. 296-303 (2009).
- Ani I. J., Akpan, U.J., Olutoye, M.A. and et al. "Photocatalytic degradation of pollutants in petroleum refinery wastewater by TiO₂ and ZnO-based photocatalysts: Recent development", *Journal of Cleaner Production*, **205**, pp. 930-954 (2018).
- Jafarinejad S. and Jiang, S.C. "Current technologies and future directions for treating petroleum refineries and petrochemical plants (PRPP) wastewaters", *Journal of Environmental Chemical Engineering*, **7**, pp. 103326 (2019).
- Khan W.Z., Najeeb, I., Tuiyebayeva, M. and et al. "Refinery wastewater degradation with titanium dioxide, zinc oxide, and hydrogen peroxide in a photocatalytic reactor", *Process Safety and Environmental Protection*, **94**, pp. 479-486 (2015).
- Gumy D., Rincon, A.G., Hajdu, R. and et al. "Solar photocatalysis for detoxification and disinfection of water: Different types of suspended and fixed TiO₂ catalysts study", *Solar Energy*, **8010**, pp. 1376-1381 (2006).
- de Oliveira C.P.M., Viana, M.M., Amaral, M.C.S. "Coupling photocatalytic degradation using a green TiO₂ catalyst to membrane bioreactor for petroleum refinery wastewater reclamation", *Journal of Water Process Engineering*, **34**, pp. 10193 (2020).
- Delnavaz, M., Ayati, A., Ganjidoust, H. and et al. "Kinetics Study of photocatalytic process for the treatment of phenolic wastewater by TiO₂ nano powder immobilized on concrete surfaces", *Toxicological & Environmental Chemistry*, **946**, pp. 1086-1098 (2012).
- Onkani, S. P., Diagboya, P.N., Mtunzi, F.M. and et al. "Comparative study of the photocatalytic degradation of 2-chlorophenol under UV irradiation using pristine and Ag-doped species of TiO₂, ZnO and ZnS photocatalysts", *Journal of Environmental Management*, **260**, pp. 110145 (2020).
- Abbad, S., Guergouri, k., Gazaout,S. and et al. "Effect of silver doping on the photocatalytic activity of TiO₂ nanopowders synthesized by the sol-gel route", *Journal of Environmental Chemical Engineering*, **8**, pp. 103718 (2020).
- and Surawathanawises, K. Meesombad, K., Techapiesancharoenkij, R., "Chemical composition, microstructure, bandgap energy and electrocatalytic activities of TiO₂ and Ag-doped TiO₂ powder synthesized by solution combustion technique", *Ceramics International*, **44**, pp. 228-232 (2018).
- Saien, J. and Nejati, H. "Enhanced photocatalytic degradation of pollutants in petroleum refinery wastewater under mild conditions", *Journal of Hazardous Materials*, **1481-2**, pp. 491-495 (2007).
- Shahrezaei, F., Mansouri, Y., Lorestanian Zinatizadeh, A.A. and et al. "Process modeling and kinetic evaluation of petroleum refinery wastewater treatment in a photocatalytic reactor using TiO₂ nanoparticles", *Powder Technology*, **221**, pp. 203-212 (2012).

15. Shukla, P.R., Wang, S. Ang, H.M. and et al. "Photocatalytic oxidation of phenolic compounds using zinc oxide and sulphate radicals under artificial solar light", *Separation and Purification Technology*, **703**, pp. 338-344 (2010).
16. Adams, W.A. and Impellitteri, C.A. "The photocatalysis of N,N-diethyl-m-toluamide (DEET) using dispersions of Degussa P-25 TiO₂ particles", *Journal of Photochemistry and Photobiology A: Chemistry*, **202** 15, pp. 28-32 (2009).
17. Vargas, R. and Núñez, O. "Photocatalytic degradation of oil industry hydrocarbons models at laboratory and at pilot-plant scale", *Solar Energy*, **842**, p. 345-351 (2010).
18. Delnavaz, M., Ayati, B., Ganjidoust, H. and et al. "Optimization of photo-catalytic process by TiO₂ nano powder on concrete surface for treatment of phenolic wastewater", *Environmental Engineering and Management Journal*, **1010**, pp. 1459-1466 (2011).
19. Miranda-Garcia, N., Suárez, B., Sánchez, J.M. and et al. "Photocatalytic degradation of emerging contaminants in municipal wastewater treatment plant effluents using immobilized TiO₂ in a solar pilot plant", *Applied Catalysis B: Environmental*, **1033-4**, pp. 294-301 (2011).
20. Qaderi Zefrehel, F., Ayati, B., Ganjidoust, H. and et al. "Photocatalytic process in dye wastewater treatment and determination of its optimum condition", *Sharif Journal of Civil Engineering*, **30-24.1**, pp. 129-136 (In Persian) (2014).
21. Chan, A.H.C., Chan, C.K., Barford, J.P. and Porter, J.F. "Solar photocatalytic thin film cascade reactor for treatment of benzoic acid containing wastewater", *Water Research*, **375**, pp. 1125-1135 (2003).
22. Ghaly, M.Y., Jamil, T.S., El-Seesy, I.E. and et al. "Treatment of highly polluted paper mill wastewater by solar photocatalytic oxidation with synthesized nano TiO₂", *Chemical Engineering Journal*, **1681**, pp. 446-454 (2011).
23. Vela, N., Martínez-Menchón, M., Navarro, G. and et al. "Removal of polycyclic aromatic hydrocarbons (PAHs) from groundwater by heterogeneous photocatalysis under natural sunlight", *Journal of Photochemistry and Photobiology A: Chemistry*, **232**, pp. 32-40 (2012).